

KRONIEK EU EN MENSENRECHTEN

Januari 2023 – maart 2023

Malu Beijer, Nienke van der Have & Aniel Pahladsingh *

Samenvatting | Deze kroniek signaleert en becommentarieert de belangrijkste mensenrechtelijke ontwikkelingen in de EU, met nadruk op mensenrechtelijk relevante beleidsontwikkelingen en institutionele ontwikkelingen. Daarnaast is er regelmatig aandacht voor mensenrechtelijke ontwikkelingen in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de EU.

Navigator van Wolters Kluwer | NTM-NJCM Bull. 2023/17

Inleiding

In deze editie van de kroniek over de EU en mensenrechten richten wij ons in het bijzonder op de ontwikkelingen bij het Hof in Luxemburg. Het Hof van Justitie meldde in een perscommuniqué over de gerechtelijke statistieken van afgelopen jaar (2022) dat geschillen bij het Hof steeds vaker in het teken staan van de grote uitdagingen van onze tijd.¹ Het Hof moet oordelen over geschillen omtrent de rechtsstaat, het milieu, de strijd tegen discriminatie, de bescherming van het privéleven en persoonsgegevens, en andere gevoelige vraagstukken, zo geeft Koen Lenaerts, de president van het Hof, aan.²

De afgelopen vijf jaren is een structurele toename zichtbaar van het aantal zaken dat bij het Hof aanhangig wordt gemaakt (het aantal zaken bij het Gerecht blijft gelijk). Het gaat daarbij veelal om prejudiciële verwijzingen die met name afkomstig zijn uit Duitsland, Italië, Bulgarije, Spanje en Polen. Bij het Gerecht blijkt in 2022 de grootste categorie zaken te worden gevormd door geschillen over de beperkende maatregelen (sancties) van de EU. 11,4 procent van alle aanhangig gemaakte zaken ging over beperkende maatregelen. Deze ontwikkeling hangt uiteraard samen met de maatregelen die zijn getroffen als gevolg van de oorlog in Oekraïne.

Het Hof van Justitie wordt daarmee als geheel uitgedaagd om over, soms politiek zwaar-bevochte en in ieder geval, grote maatschappelijke vraagstukken oordelen te vellen die voor alle lidstaten gevolgen zullen hebben. Een trend die zich niet uitsluitend bij het Hof in Luxemburg voordoet. Verwijten dat een rechter ‘op de stoel van de wetgever’ gaat zitten liggen daarbij potentieel op de loer. De discussie daarover is heel duidelijk, ook in de rechtswetenschappelijke

▪ Mr. dr. M.P. Beijer is senior beleidsmedewerker bij de Directie Integratie Europa van het ministerie van Buitenlandse Zaken en daarnaast research fellow bij de Radboud Universiteit. Mr. dr. Nienke van der Have is Programme Officer bij het EU Grondrechtenagentschap. Mr. A. Pahladsingh is senior EU jurist bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, rechter-plaatsvervanger bij de rechtbanken Rotterdam en Amsterdam. De auteurs schrijven deze kroniek op persoonlijke titel.

1 HvJ EU (3 maart 2023), ‘Gerechtelijke statistieken 2022: geschillen in het teken van de grote uitdagingen van onze tijd (rechtsstaat, milieu, privacybescherming in het digitale tijdperk, enz.) en de beperkende maatregelen van de Europese Unie in het kader van de oorlog in Oekraïne’, Perscommuniqué nr. 42/23.

2 HvJ EU (3 maart 2023), ‘Gerechtelijke statistieken 2022: geschillen in het teken van de grote uitdagingen van onze tijd (rechtsstaat, milieu, privacybescherming in het digitale tijdperk, enz.) en de beperkende maatregelen van de Europese Unie in het kader van de oorlog in Oekraïne’, Perscommuniqué nr. 42/23.

literatuur, in het geval van het *Urgenda*-arrest gevoerd.³ Rechters zullen zich in een politiek beladen zaak daarom ook bijzonder bewust zijn van hun positie en de impact die een finaal oordeel op de maatschappij kan hebben. Maar rechters worden ook gevraagd om vooral uitleg te geven aan de juridische afspraken die vrijwillig door staten zijn gemaakt. In bepaalde politiek gevoelige zaken, zoals in het arrest over de 'nareismaatregel' is die uitleg bij voorbaat al evident en kan de rechter er ook gewoon korte metten mee maken.⁴

Hierna lichten wij een aantal aanhangige, dan wel al gewezen, Luxemburgse rechtszaken voor u uit die vooral op het vlak van de bescherming van mensenrechten relevant zijn. Te beginnen met een inbreukprocedure van de Europese Commissie tegen Polen in verband met de eerbiediging van de rechtsstaat en de voorrang van het EU-recht. Daarna volgt een bespreking van twee arresten van het Hof op strafrechtelijk terrein. Het Hof biedt uitleg over de bescherming van de bepalingen uit het Handvest aangaande het aftappen van telefoongegevens, en het gebruik van biometrische en genetische gegevens in strafrechtelijke zaken.

De rechtsstaat en grondrechtenbescherming

De Europese Commissie heeft op 15 februari 2023 opnieuw bij het Hof een zaak tegen Polen ingediend vanwege de afbraak van de rechtsstaat in het land. Ditmaal vanwege schendingen van het EU-recht door het Poolse Grondwettelijke Hof.⁵ Het, sinds de nationalistische PiS-partij aan de macht is gekomen, gepolitiseerde Grondwettelijke Hof deed op 14 juli 2021 en 7 oktober 2021 twee uitspraken waarin een aantal bepalingen van het Unierecht strijdig werden bevonden met de Poolse Grondwet en het Poolse recht voorrang verkreeg op het Unierecht.⁶ Het Grondwettelijke Hof tornde aan één van de kernbeginselen van het EU-recht dat al in het in de jaren '60 gewezen *Costa/ENEL*-arrest werd gevestigd: voorrang van EU-recht boven nationaal recht in het geval van conflict.⁷ De Europese Commissie initieerde, in december 2021, gelijk een inbreukprocedure tegen Polen vanwege deze uitspraken van het Poolse Hof. Omdat Polen onvoldoende heeft gedaan om aan de zorgen van de Commissie tegemoet te komen, brengt de Commissie de kwestie nu voor het Hof in Luxemburg om (opnieuw) een oordeel van de hoogste EU-rechter te verkrijgen over hoe het onder meer met de voorrang van het Unierecht ook al weer zit.

Polen, dat sinds de inval van Rusland in Oekraïne, meer toenadering tot, en samenwerking met, de EU zoekt (en *vice versa*), lijkt wel stappen te zetten om de wijzigingen die de achteruitgang van de rechtsstaat hebben veroorzaakt terug te draaien ofwel te repareren. Een belangrijke stimulans daarvoor is de economische situatie in het land. Polen kampt net als vele andere lidstaten met hoge inflatie en kan financiële steun van bijvoorbeeld de EU goed gebruiken. Het kan nog 36 miljard euro aan leningen en betalingen uit het Europese coronaherstelfonds verkrijgen, maar daarvoor moet er eerst rechtsstatelijke vooruitgang worden geboekt. De Europese

3 Zie bijv. L.F. Besselink, 'Rechter en politiek: Machtenscheiding in de *Urgenda*-zaak', *Tijdschrift voor Constitutioneel Recht* 2020, afl. 2, p. 128-151.

4 ABRvS 8 februari 2023, ECLI:NL:RVS:2023:508.

5 'The European Commission decides to refer POLAND to the Court of Justice of the European Union for violations of EU law by its Constitutional Tribunal', www.europa.eu, 15 februari 2023.

6 'The European Commission decides to refer POLAND to the Court of Justice of the European Union for violations of EU law by its Constitutional Tribunal', www.europa.eu, 15 februari 2023.

7 HvJ EU 15 juli 1964, C-6/64 (*Costa/ENEL*).

Commissie keurde de Poolse aanvraag voor gelden uit het coronaherstelfonds in juli 2022 weliswaar goed, maar stelde ook een aantal voorwaarden voordat tot daadwerkelijke uitbetaling zal worden overgegaan (de zogeheten *milestones*).⁸

In Polen is mede vanwege deze financiële ‘beloning’ gewerkt aan een wetwijziging om de macht van het onder de PiS-partij in het leven geroepen disciplinaire kamer van het Hoog-gerechtshof weer te beteugelen en Poolse rechters toe te staan de onafhankelijkheid van andere rechters in het land te beoordelen. Deze wetwijziging ontving steun van het Poolse parlement, maar president Andrejz Duda weigerde om de wetwijziging na de behandeling in het parlement te ondertekenen. Duda besloot om de wijziging eerst nog eens aan het Poolse Grondwettelijke Hof voor te leggen. De president – die niet meer kan meedingen voor een volgende termijn bij de verkiezingen die in oktober van dit jaar worden gehouden – zou met deze manoeuvre willen hebben laten zien dat hij niet gediend is van de onderhandelingen die tussen Brussel en Polen over de wetwijziging hebben plaatsgevonden.⁹

De vraag is echter nog óf en wanneer het Grondwettelijk Hof zich over de wetwijziging gaat buigen. Intern blijkt het te rommelen. Zo woedt er een gevecht over de aanstelling van de president van dit Hof. De termijn van deze president, die in 2016 nadat de PiS-partij aan de macht kwam werd aangesteld, zou al eind 2022 zijn afgelopen, maar de president zelf ontkent dit en houdt vol dat zij nog tot eind van dit jaar kan aanblijven.¹⁰ Zes rechters hebben aan president Duda een brief geschreven met het verzoek om de selectie van een nieuwe president voor het Hof te starten. Met deze ‘dissidente’ rechters is het de vraag of er nog een elftal van rechters kan worden gevormd om een oordeel te vellen over de wetwijziging. Het blijkt daarmee een ware strubbeling om de rechtsstatelijke achteruitgang in het land, mede als gevolg van de aanstelling van allerlei nieuwe rechters, weer terug te kunnen draaien.

Te midden van deze Poolse politieke strubbelingen zal het Hof van Justitie zich een oordeel moeten vormen over schendingen van het EU-recht die mogelijk door het Poolse Grondwettelijke Hof en zijn uitspraken zijn begaan. Het draait in het bijzonder om een uitspraak van 14 juli 2021 waarin het Poolse Grondwettelijke Hof oordeelde dat de beschikkingen van het Hof van Justitie om voorlopige maatregelen te treffen geen bindende kracht hebben, en om een uitspraak van 7 oktober 2021 waarin het Grondwettelijke Hof oordeelde dat de uitleg van artikel 19 van het EU-Verdrag door het Hof van Justitie strijdig is met de Poolse Grondwet.

Volgens de Commissie zijn deze uitspraken van het Grondwettelijke Hof in ieder geval in strijd met de algemene beginselen van het Unierecht, waaronder in het bijzonder de beginselen van autonomie, voorrang, doeltreffendheid en uniforme toepassing van het Unierecht en de bindende werking van de arresten van het Hof van Justitie. Daarnaast zouden de uitspraken van het Grondwettelijke Hof volgens de Commissie strijdig zijn met artikel 19, eerste lid, van het EU-Verdrag als gevolg van de beperkte lezing van deze bepaling door het Grondwettelijke Hof. Verder meent de Commissie dat het Grondwettelijke Hof, door de onregelmatigheden in de benoeming van drie rechters in december 2015 en de selectie van de president in december

8 Uitvoeringsbesluit (EU) van de Raad van 14 juni 2022 inzake de goedkeuring van de beoordeling van het herstellen veerkrachtplan voor Polen 9728/22

9 J. Cienski, ‘Duda throws Poland’s EU cash plans into turmoil’, *POLITICO* 11 februari 2023.

10 W. Kości, ‘Poland’s EU billion now depends on a tainted top court embroiled in a civil war’, *POLITICO* 4 maart 2023.

2016, niet voldoet aan de voorwaarden van een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij wet is ingesteld.¹¹

Het zijn daarmee niet de minste schendingen van het EU-recht die het Grondwettelijke Hof volgens de Commissie heeft begaan. Het Hof van Justitie zal wederom een oordeel moeten geven over een zeer politiek gevoelige zaak.

Strafrecht en grondrechtenbescherming

Zaak C-349/21

In een arrest van 16 februari 2023 heeft het Hof verduidelijkt dat een machtiging voor een telefoontap niet individueel hoeft te zijn gemotiveerd.¹² Het Hof specificeert dat de motiveringsplicht niet wordt geschonden wanneer de beslissing is gebaseerd op een gedetailleerd en uitvoerig verzoek van de bevoegde strafrechtelijke autoriteit, en de motivering voor de machtiging gemakkelijk en ondubbelzinnig kan worden afgeleid uit een kruislingse lezing van het verzoek en de machtiging.

Het Hof deed deze uitspraak op verzoek van een Bulgaarse rechter in een prejudiciële verwijzingszaak. In deze zaak speelde zich het volgende af. De president van de Bulgaarse bijzondere strafrechtbank verleende in 2017 op gedetailleerde en uitvoerige verzoeken van de met het onderzoek belaste openbaar aanklager, een machtiging voor het aftappen van telefoongesprekken van vier natuurlijke personen die ervan werden verdacht ernstige, opzettelijke strafbare feiten te hebben gepleegd. Bij de motivering van zijn beslissingen volgde de president de geldende nationale rechterlijke praktijk om een vooraf opgestelde standaardtekst zonder geïndividualiseerde motivering te gebruiken. Hierin stond vermeld dat is voldaan aan de voorschriften van de aangehaalde nationale regeling inzake het aftappen van telefoongesprekken. De vier natuurlijke personen zijn vervolgens beschuldigd van deelname aan een criminele organisatie, waarna hun zaak ten gronde is voorgelegd aan de bijzondere strafrechter. De inhoud van de opgenomen gesprekken is echter van rechtstreeks belang om vast te stellen of de tenlastellegging gegrond is. Daarom moet de bijzondere strafrechter eerst de rechtmatigheid nagaan van de procedure die heeft geleid tot de machtiging voor het aftappen van telefoongesprekken. In dit verband vraagt deze Bulgaarse rechter zich af of de nationale praktijk inzake de motivering van machtigingen voor het aftappen van telefoongesprekken verenigbaar is met bepalingen uit de Richtlijn 2002/58/EG (privacy en elektronische communicatie).¹³

Het Hof is van oordeel dat zodra de betrokkene ervan in kennis is gesteld dat zijn telefoon is afgetapt, de in het Handvest van de Grondrechten van de EU neergelegde motiveringsplicht overeenkomstig de vereisten van artikel 47, tweede alinea, van het Handvest, verlangt dat zowel

11 Vgl. ook het persbericht van de Europese Commissie van 22 december 2021, 'Rechtsstaat: Commissie start inbreukprocedure tegen Polen wegens schending van EU-recht door het Poolse Constitutionele Hof'.

12 HvJ EU 16 februari 2023, C-349/21 (*HYA e.a. (Motivering van machtigingen tot het aftappen van telefoongesprekken)*).

13 Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) (*PbEU* 2002, L 201), p. 37

deze betrokkene als de bodemrechter die de rechtmatigheid van de machtiging van een telefoon-tap moet toetsen, in staat moet worden gesteld de redenen voor de machtiging te begrijpen. Dit vereist dat zij niet alleen toegang hebben tot de machtigingsbeschikking, maar ook tot het verzoek van de autoriteit die erom heeft verzocht. Het Hof preciseert bovendien dat deze personen door middel van een kruislingse lezing van de machtiging en het bijbehorende met redenen omklede verzoek, gemakkelijk en ondubbelzinnig de precieze redenen moeten kunnen begrijpen waarom die machtiging is verleend gelet op de feitelijke en juridische gegevens die het individuele geval kenmerken dat aan het verzoek ten grondslag ligt. Het Hof geeft hierbij aan dat wanneer in een machtigingsbeschikking enkel de geldigheidsduur van de machtiging wordt vermeld en wordt verklaard dat aan de wettelijke bepalingen is voldaan, dat in het verzoek duidelijk melding wordt gemaakt van alle informatie die nodig is. Hiermee zijn betrokkenen in staat om te begrijpen dat de rechter die de machtiging heeft verleend, louter op basis van deze informatie tot de conclusie is gekomen dat aan alle wettelijke vereisten is voldaan door de motivering in het verzoek over te nemen.

Zaak C-205/21

Het Hof heeft in een arrest van 26 januari 2023 aangegeven dat de systematische verzameling van biometrische en genetische gegevens van elke in verdenking gestelde persoon met het oog op de politieke registratie ervan in strijd is met de verwerking van gevoelige persoonsgegevens.¹⁴

Ook dit arrest volgt op een Bulgaarse prejudiciële verwijzing aan het Hof. In het kader van een door de Bulgaarse autoriteiten ingestelde strafrechtelijke procedure wegens belastingfraude was V.S. in verdenking gesteld wegens vermeende deelname aan een criminele organisatie. Deze organisatie was opgericht om op gecoördineerde wijze strafbare feiten te plegen in Bulgarije. Na de in verdenkingstelling werd V.S. verzocht om zich door de politie te laten registreren. Zij heeft in een formulier verklaard dat zij in kennis was gesteld van het bestaan van een wettelijke grondslag voor het verrichten van deze registratie, maar dat zij er niet mee instemde om zich te laten fotograferen en vingerafdrukken te laten nemen met het oog op de registratie van die gegevens, en stalen af te staan met het oog op het opstellen van haar DNA-profiel.

V.S. heeft zich tegen deze gegevensverzameling verzet. Op basis van de nationale wettelijke regeling die voorziet in de 'politieke registratie' van personen die in verdenking zijn gesteld van een ambtshalve vervolgbaar en opzettelijk gepleegd strafbaar feit, hebben de politiediensten de bijzondere strafrechter verzocht om hen toe te staan de genetische en biometrische gegevens van V.S. onder dwang te verzamelen. Bij het verzoek van de politiediensten waren alleen afschriften gevoegd van de akte van in verdenkingstelling van V.S. en van de verklaring waarbij V.S. weigerde om haar gegevens te laten verzamelen. De strafrechter heeft twijfels over de verenigbaarheid van de Bulgaarse wettelijke regeling inzake deze 'politieke registratie' met Richt-

¹⁴ HvJ EU 26 januari 2023, C-205/21 (*Politieke registratie van biometrische en genetische gegevens*).

lijn 2016/680/EU¹⁵ – die specifiek ziet op gegevensbescherming in de strafrechtelijke kolom – gelezen in het licht van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.¹⁶

Het Hof geeft aan dat de verwerking van biometrische en genetische gegevens door de politiediensten voor hun onderzoeksactiviteiten ter bestrijding van criminaliteit en ter handhaving van de openbare orde is toegestaan door het nationale recht wanneer dat recht een voldoende duidelijke en nauwkeurige rechtsgrondslag voor het toestaan van die verwerking bevat. Dat de nationale wetgevingshandeling die een dergelijke rechtsgrondslag bevat verwijst naar de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)¹⁷ en niet naar Richtlijn 2016/680/EU, doet volgens het Hof op zich niet af aan het feit dat die verwerking kan zijn toegestaan. Wel moet uit de uitlegging van alle toepasselijke bepalingen van nationaal recht op voldoende duidelijke, nauwkeurige en ondubbelzinnige wijze blijken dat de betrokken verwerking van biometrische en genetische gegevens onder die Richtlijn en niet onder de AVG valt.

Het Hof wijst erop dat uit Richtlijn 2016/680/EU volgt dat een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de persoonsgegevens van verschillende categorieën betrokken personen, zodat deze niet zonder onderscheid in dezelfde mate worden geraakt in hun grondrecht op bescherming van persoonsgegevens ongeacht de categorie waartoe zij behoren. De verplichting uit artikel 6 van Richtlijn 2016/680/EU is echter niet absoluut nu het aan de verwerkingsverantwoordelijke staat is om per geval te bepalen of een duidelijk onderscheid kan worden gemaakt tussen de persoonsgegevens van de verschillende categorieën van betrokkenen. Voor zover deze Richtlijn ziet op de categorie van personen ten aanzien van wie gegronde vermoedens bestaan dat zij een strafbaar feit hebben gepleegd, merkt het Hof overigens op dat het bestaan van voldoende bewijzen van de schuld van een persoon in beginsel een gegrond vermoeden vormt dat hij het betrokken strafbare feit heeft gepleegd. Naar het oordeel van het Hof verzet Richtlijn 2016/680/EU zich niet tegen een nationale wettelijke regeling die voorziet in de mogelijkheid om onder dwang gegevens te verzamelen van personen ten aanzien van wie voldoende bewijs is verzameld dat zij opzettelijk een ambtshalve vervolgbaar strafbaar feit hebben gepleegd en die op die grond in verdenking zijn gesteld.

Vervolgens stelt het Hof in het arrest vast dat de bevoegde nationale rechter in de onderhavige zaak alleen maar kan toestaan dat de gevoelige gegevens van een in verdenking gestelde persoon onder dwang worden verzameld, zonder dat hij daarbij een inhoudelijke toetsing kan verrichten van de voorwaarden voor diens inverdenkingstelling. Een dergelijke toetsing in die fase zou namelijk het strafrechtelijk onderzoek, tijdens hetwelk deze gegevens worden verzameld, kunnen belemmeren en de mogelijkheden voor de rechercheurs om andere strafbare feiten op te helderen, door deze gegevens te vergelijken met gegevens die tijdens andere onderzoeken

15 Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (*PbEU* 2016, L 119), p. 89.

16 Het gaat om artikel 3 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (het recht op menselijke integriteit) en artikel 8 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (het recht op bescherming van persoonsgegevens).

17 Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene verordening gegevensbescherming) (*PbEU* 2016, L 119), blz. 1

zijn verzameld, buitensporig beperken. De beperking van de doeltreffende voorziening in rechte is daarom volgens het Hof niet onevenredig, voor zover het nationale recht later een doeltreffende rechterlijke toetsing wel waarborgt.

Het Hof geeft verder aan dat Richtlijn 2016/680/EU onder meer beoogt een versterkte bescherming te bieden tegen verwerkingen van gevoelige gegevens, waaronder biometrische en genetische gegevens. Die verwerkingen kunnen aanzienlijke risico's meebrengen voor de grondrechten en de fundamentele vrijheden van individuen. Het in de Richtlijn gestelde vereiste dat de verwerking van dergelijke gegevens 'slechts' is toegelaten 'wanneer de verwerking strikt noodzakelijk is', moet aldus worden uitgelegd dat er strengere voorwaarden gelden voor de rechtmatigheid van de verwerking van die gevoelige gegevens.¹⁸ Verder moet de draagwijdte van dit vereiste worden uitgelegd in het licht van de beginselen inzake gegevensverwerking, zoals doelbinding en minimale gegevensverwerking.

In deze context is een nationale wettelijke regeling, die voorziet in de systematische verzameling van biometrische en genetische gegevens van eenieder die in verdenking is gesteld van een ambtshalve vervolgbaar en opzettelijk gepleegd strafbaar feit, in beginsel in strijd met dit vereiste. Een dergelijke wettelijke regeling kan er namelijk toe leiden dat op ongedifferentieerde en algemene wijze gegevens van de meeste in verdenking gestelde personen worden verzameld, aangezien het begrip 'ambtshalve vervolgbaar en opzettelijk gepleegd strafbaar feit' bijzonder algemeen is en van toepassing kan zijn op een groot aantal strafbare feiten, ongeacht de aard en de ernst van het hen ten laste gelegde strafbare feit, de bijzondere omstandigheden ervan, het mogelijke verband met andere lopende procedures, de gerechtelijke antecedenten of het persoonlijke profiel van de betrokkene.¹⁹

18 HvJ EU 26 januari 2023, C-205/21, r.o.125 (*Ministerstvo na vatreshnite raboti () en génétiques par la police*).

19 HvJ EU 26 januari 2023, C-205/21, r.o.129 (*Ministerstvo na vatreshnite raboti () en génétiques par la police*).